

ת"ד 5114/03/17 - מדינת ישראל נגד רחל כהן

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה
ת"ד 5114-03-17 מדינת ישראל נ' כהן

בפני
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עדי נויפלד

נגד
הנאשמת רחל כהן ע"י ב"כ עו"ד מיכה הולבינגר

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, לאחר שחזרה בה מכפירתה, בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום. כעולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 10/11/16 בסמוך לשעה 07:27 נהגה הנאשמת רכב מסוג פולקסווגן מספר רישוי 8759852 (להלן: "הרכב") בחדרה, רחוב הגיבורים מכיוון צפון לכיוון דרום והגיעה לצומת עם רחוב אחד העם או בסמוך לכך.

מזג אוויר רגיל, אור יום, ראות טובה, כביש אספלט יבש ותקין, דרך עירונית דרך דו מסלולית עם הפרדה בנויה עם צמחייה.

באותה שעה הלכה הולכת הרגל איזבלה טפליצקי ברחוב הגיבורים והחלה לחצות את הכביש במעבר החציה הנ"ל. הנאשמת נהגה בקלות ראש בכך שלא האטה בהתקרבה למעבר החציה, לא הבחינה בעוד מועד בהולכת הרגל, לא אפשרה לה לסיים את חציית מעבר החציה בבטחה וגרמה לתאונה בכך שפגעה בה (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלות של ממש, שבר בראש של זרוע שמאל וחתך בראש באורך כ- 3 ס"מ, ורכבה של הנאשמת ניזוק.

הנאשמת הורשעה בעבירות הבאות: נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 262(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961-2011) +סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961-9923). התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (2425). אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה-עבירה לפי תקנה 67א לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961(5428).

ביום 21/2/18, מועד בו נקבע התיק לשמיעת הראיות, הודיעה הנאשמת, באמצעות ב"כ, שהיא מבקשת לחזור בה מכפירתה ולהודות בעובדות ובעבירות המיוחסות לה בכתב האישום ובהתאם לכך, הורשעה זאת כעולה מהכרעת הדין אשר ניתנה ביום זה.

במסגרת הטיועונים לעונש, ביקשה המאשימה להעיד את נפגעת העבירה, הגב' איזבלה טפליצקי.

בית המשפט שמע את דבריה, אשר התייחסו לתוצאות התאונה, ולטיפול הרפואיים אותם נאלצה לעבור בגין התאונה.

לאחר עדות הנפגעת, טענו הצדדים לעונש. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה ראוי לפסילה בפועל שתנוע בין 12 - 24 חודשים, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי כספי לנפגעת.

מנגד, סבר ב"כ הנאשמת שמתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשעה הנאשמת, מצדיק פסילה בפועל של 3 חודשים ולאור העובדה שמדובר בנאשמת ללא עבר תעבורתי, אשר נוהגת במשך 50 שנים, סבר שעל בית המשפט להטיל עונש פסילה שיפחת מ- 3 חודשים לצד פסילה על תנאי וקנס.

כעולה מעובדות כתב האישום, תאונת הדרכים ארעה בשעות הבוקר, כאשר הנאשמת נהגה בקלות ראש, ולא האטה והתקרבה למעבר החציה, לא הבחינה מבעוד מועד להולכת הרגל, לא אפשרה לה לסיים את חציית מעבר החציה בבטחה, פגעה בה עם רכבה, וכתוצאה מכך נחבלה הולכת הרגל חבלות של ממש כפי שהדבר בא לידי ביטוי בסעיף 5 לפרק העובדות של כתב האישום.

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בפסיקה נקבע לא אחת, כי נהג המתקרב עם רכבו למעבר חציה צריך לצפות שהולכי רגל יבקשו לחצות את מעבר החציה, בהתאם לכך עליו להתאים את מהירות נהיגתו, ועליו אף להתחשב גם באפשרות של התנהגות רשלנית מצידו של הולך הרגל.

בענייננו, הולכת הרגל לא התפרצה אל עבר רכבה של הנאשמת, אלא נפגעה במהלך חצייתה במעבר החציה. נהג הרכב מחויב לנקוט במידת זהירות מוגברת, בהתקרבו אל מעבר החציה, עד כדי כך שעליו להאט את מהירות נסיעתו, כך שבעת הצורך תתאפשר עצירת הרכב באופן מיידי. כמו כן, נקבע כי במקרה בו נוצר ספק אצל הנהג באשר לכוונת

הולך הרגל, עליו להפעיל שיקול דעתו בחומרה, היינו, עליו לא רק להאט אלא לעצור מיד עם התקרבו למעבר החציה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שבנסיבות העניין מוטלת חובה על הנאשמת לנהוג באופן זהיר ביותר, עת מתקרבת היא עם רכבה למעבר החציה, ומוטלת עליה החובה לאפשר להולכי הרגל לסיים את חצייתם במעבר החציה בבטחה. הנאשמת נהגה בקלות ראש, לא האטה והתקרבה למעבר החציה, ובכך כאמור לא מנעה את התרחשות התאונה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לא אוכל להתעלם מהעובדה שהנאשמת הודתה בעובדות ובעבירות המיוחסות לה בכתב האישום, לא ניהלה משפט, לקחה אחריות על מעשיה, ולאור וותק נהיגתה רב השנים, אכן מדובר באירוע יחיד וחריג שאינו מאפיין את נהיגתה היום יומית.

בפסיקה נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשעה הנאשמת, היינו גרימת תאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש, הינו פסילה בפועל שבין 3-18 חודשים, (תלוי בסוג החבלות ובחומרתן), בצירוף פסילה מותנית וקנס.

לעיתים, וככל שמדובר בחבלות של ממש במדרג גבוה של חומרה ותוצאות שהן כמעט הרוג אסון, יטיל בית המשפט פסילה בפועל מעבר ל- 18 חודשים, מאסר על תנאי ואף מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

בענייננו, הנאשמת נהגה בקלות ראש והמאשימה לא ייחסה לנאשמת נהיגה ברשלנות, אומנם אין להקל ראש בנסיבות קרות התאונה, אולם יש להתייחס לנסיבות כפי שתוארו בעובדות כתב האישום, בהם כאמור הודתה הנאשמת בהתאם למדרג המתאים. מנגד, לא ניתן להתעלם מתוצאות התאונה כפי שאלו באו לידי ביטוי בדברי הולכת הרגל - הנפגעת.

לא אוכל לקבל את עמדת ב"כ הנאשמת לפיה אך בשל העדר עבר תעבורתי יש להטיל עליה פסילה שתפחת מפסילת המינימום שכן בפסיקה נקבע לא אחת לעניין זה כי העדר עבר תעבורתי לנסיבות אישיות לא יהיה בהם כדי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשעה הנאשמת, וכן אין בכך כדי לחרוג מעונש המינימום. נתונים אלה יילקחו בחשבון בין יתר הנתונים אשר יהיה בהם כדי לקבוע את העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשעה הנאשמת, בתוך המתחם האמור לעיל.

אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל, בהתחשב בחומרת המעשים, בנסיבותיהם, במידת אשמה של הנאשמת, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, וכן לאור תוצאות התאונה מחד ולאור נתוניה של הנאשמת מנגד הגעתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. אני דן את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום.

ב"כ הנאשמת הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

2. אני פוסל את הנאשמת מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים בפועל.

הנאשמת תפקיד את רישיונה במזכירות בית משפט השלום עד ולא יאוחר מיום 15.04.2018 שעה 12:00 ותקבל אסמכתא מתאימה כנגד ההפקדה.

בית המשפט מסביר כי על הנאשמת להפקיד את רישיונה - גם אם פקע תוקפו - במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיה רישיון נהיגה עליה להפקיד תצהיר ערוך כדין.

3. אני פוסל את הנאשמת מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור אותן עבירות שעליהן הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר תשע"ח, 13 מרץ 2018, בנוכחות הצדדים.